

Tid fra Udvalgets Betænkning. Omdeling. Jeg skal altsaa først udbede Thingets Samtykke til, at Sagen nu tages under Behandling, hvilket Samtykke maa gives med $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer.

Bed den derpaa foretagne Afstemning blev Samtykket givet eenstemmigt med 40 St.

Formanden: Sagen er saaledes under Forhandling. Udvalgets Betænkning har i sin Tid været omdeelt. Det vil af denne sees, at der af Udvalget er gjort forskellige Indstillinger til Forandringer i det fra det andet Thing fremkomne Forslag. — Jeg skal sætte de første af Udvalgets Indstillinger under Forhandling.

(Lovforslaget findes i Anhang Sp. 605—6, Udvalgets Betænkning i Anhang B Sp. 489—496.)

Ordføreren (Larsen): Jeg troer, at Udvalget har i Betænkningen tilstrækkeligt motiveret denne Indstilling. Det har ikke kunnet ansee det for retfærdigt, at der ubetinget, uden Hensyn til den Paagældendes Vilkaar og Sagens øvrige Omstændigheder, sættes en saa høj Mulkt som 10 Rd. for ethvert Tilfælde, der vil henhøre under Loven, og som Domstolene ikke kunne undlade at straffe.

Justitsministeren: Jeg har heller Intet at erindre imod det stillede Ændringsforslag, men maa foretrække det for den Affattelse, som Loven havde modtaget i Folkethinget. Da jeg i dette erklærede, intet Bæsentligt at have at erindre imod, at Mulkens Minimum sættes til 10 Rd., samt at jeg ikke vilde modsætte mig Loven, naar denne Bestemmelse blev optagen, var Sagens Stilling den, at jeg kun havde Valget imellem to Alternativer, hvoraf jeg dog maatte foretrække det nævnte. Kom nemlig denne Bestemmelse ikke

ind i Loven, var det at vente, at der vilde blive stillet Ændringsforslag, hvorved der gjordes Brud paa det Princip, der er almindeligt for Sagers Appel til Overretten. Man vilde nemlig have foreslaaet, at Sager angaaende Dyrplageri skulde — afvigende fra det almindelige Princip — uden Hensyn til Mulkens Storrelse være Gjenstand for Appel til Overretten. Ved Valget imellem disse Alternativer foretrak jeg, at der fastsattes et Minimum af 10 Rd. — hvorved Sagerne efter denne Lov altid blive appellable — fremfor at være sat i den Nødvendighed, enten at modsætte mig Loven, hvis det andet Forslag blev vedtaget, eller at gaae ind paa et saadant Forslag.

Lehmann: Jeg troer, at man skal tage Bestemmelse om, hvad der skal være summa appellabelis, efter almindelige Lovgivningshensyn, og agter derfor at stemme for Ændringsforslaget. Jeg anseer det loyorderentlig onfskeligt, at Rigsdagens tvende Afdelinger i deres Kritik over hinandens Arbejder tagtage stor Tilbageholdenhed, og haaber, at dette altid gjenfædig vil blive respecteret. Jeg skal derfor afholde mig fra enhver Uttring om den juridiske Sagkundskab og Dygtighed, der maatte have ligget til Grund for de i Folkethinget foretagne Ændringer.

Ordføreren: Jeg veed ikke, hvad den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, egentlig sigtede til; jeg troer dog, at vi her have vlist saa stor Tilbageholdenhed som muligt. Man maa til en vis Grad altid gaae ind paa Realiteten af den foregaaende Behandling for at motivere et andet Resultat; men vi ere saa lidt som muligt gaaede ind paa en Kritik af, hvad der er skeet i det andet Thing.